

periodens udløb kan der i det enkelte år foretages et tilsvarende fradrag, indtil der er sket fradrag for det ialt erlagte præmiebeløb. Dør den skattepligtige inden afskrivningen er afsluttet, kan den fortsættes af ægtefællen, for såvidt ordningen er truffet til fordel for denne.

- 3) Andre beløb end under nr. 1) og 2) nævnt, som af den skattepligtige er anvendt til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets- og alderdomsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af indtil 600 kr. årlig.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 kommer *først til anvendelse fra og med skatteåret 1955—56*; de træder i stedet for bestemmelsen i § 6, stk. 1 c, 2. pkt., i lov nr. 149 af 10. april 1922. Den i stk. 1, nr. 2), hjemlede afskrivningsret kan kun gøres gældende for indskud m. v., der er foretaget i indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteår fra og med skatteåret 1955—56.

Stk. 3. Forsikringsselskaber er pligtige til efter en gennemgang af alle inden 1. januar 1954 tegnede forsikringskontrakter, der går ud på en kombination af forsikringer som i stk. 1, nr. 2) og 3), nævnt, at give de pågældende forsikrings-tagere meddelelse om det årlige præmiebeløbs fordeling på henholdsvis den under 2) og den under 3) nævnte forsikring. Hvor sådanne forsikringer tegnes den 1. januar 1954 og derefter, skal der gives forsikringspolice påtegning om præmiebeløbets eller eengangsindskuddets fordeling.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *finansministeren* om denne paragraf bl. a.:

„Når det er foreslået allerede nu — på ligningsloven — at få fradragsspørgsmålet løst, er det i erkendelse af, at dette så længe debatterede spørgsmål tiltrænger en løsning snarest. Det har jo også flere gange været fremdraget under behandlingen af tidligere ligningslove. Imidlertid må det erkendes, at en gennemgribende nyordning på dette område ikke er praktisk gennemførlig med ganske kort varsel. Grunden hertil er, at den foreslåede nyordning — ligesom skattelovskommissionens og statsskattelovforslagets — bygger på en forskel i fradragsretten for de forskellige arter af forsikringer og pensionsordninger. Dette må uundgåeligt medføre visse vanskeligheder ved overgangen fra det nugældende